

W związku z propagowaniem w przestrzeni publicznej nieścisłych i nie polegających na prawdzie informacji na temat odszkodowania, w tym jego wysokości, uzyskanego przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Olkuszu od Zakładów Górniczo-Hutniczych „Bolesław” S.A. w Bukownie, przedstawiamy Państwu zasadnicze fakty z przebiegu spraw sądowych z w/w przedsiębiorcą górnictwem.

STAN SPRAW SĄDOWYCH

**PRZEDSIĘBIORSTWO WODOCIĄGÓW I KANALIZACJI Sp. z o.o. z siedzibą
w Olkuszu**

c/a

ZAKŁADY GÓRNICZO-HUTNICZE S.A. „BOLESŁAW” w Bukownie

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Olkuszu (dalej: PWIK) uczestniczyło i uczestniczy w następujących postępowaniach sądowych z Zakładami Górniczo-Hutniczymi „Bolesław” S.A. w Bukownie (dalej: ZGH):

- 1) z powództwa ZGH przeciwko PWIK o ustalenie, sygn. akt IX GC 543/13 (założona w czerwcu 2013 r.) – **sprawa prawomocnie zakończona**;
- 2) z powództwa PWIK przeciwko ZGH o zapłatę 64.015.224,00 zł, sygn. akt. IX GC 99/14 (założona w lutym 2014 r.) – prawomocny wyrok wstępny – **sprawa w toku**.

Sąd Okręgowy w Krakowie IX Wydział Gospodarczy połączył w dniu 28.08.2014 r. do wspólnego rozpoznania w/w sprawy pod sygn. akt IX GC 543/13 , przy czym wyrokowanie dotyczyło i dotyczyć będzie oddzielnie sprawy o ustalenie i o zapłatę.

Obecnie toczy się jedna sprawa sądowa o zapłatę, gdyż sprawa o ustalenie została prawomocnie zakończona.

I. Sprawa sądowa z powództwa ZGH przeciwko PWIK o ustalenie, sygn. akt IX GC 543/13 (założona w czerwcu 2013 r.).

Zakłady Górniczo-Hutnicze „Bolesław” S.A. w Bukownie domagały się ustalenia przez sąd, iż nie ponoszą żadnej odpowiedzialności (ani *ex delicto*, ani *ex contractu*) z powodu m.in. wyłączenia głównego systemu odwodnienia kopalni i zaprzestania zrzutu wody do Kanału Południowego.

II. Sprawa sądowa z powództwa PWIK przeciwko ZGH o zapłatę 64.015.224,00 zł, sygn. akt. IX GC 99/14 (założona w lutym 2014 r.).

Wobec przewidywanej szkody górniczej w wodach (zanieczyszczenie wód podziemnych szkodliwymi jonami siarczanowymi), spowodowanej sposobem wyboru przez ZGH likwidacji kopalni - poprzez całkowite zatopienie kopalni – PWIK utraciło dotychczasowe źródło zaopatrzenia w wodę do celów pitnych i przemysłowych, a w konsekwencji musiało pozyskać nowe źródło wody pitnej, usytuowane poza lejem depresji w Gminie Klucze oraz zmuszone jest do przeorganizowania dotychczasowego systemu zaopatrzenia, co generuje wysokie koszty po stronie PWIK. Bez podjęcia wcześniejszych działań związanych z budową nowych studni poza lejem depresji i przebudową sieci rozprowadzającej wodę - blisko 84 tysięczna społeczność rejonu olkuskiego - zostałaby pozbawiona wody pitnej. Koszty budowy nowego systemu zaopatrzenia w wodę oszacowano w 2013 r. na kwotę 64.015.224,00 zł., na podstawie Studium Wykonalności dla przedsięwzięcia: „Zaopatrzenie w wodę mieszkańców Gmin: Olkusz, Bukowno, Klucze, Bolesław po likwidacji kopalni ZGH „Bolesław” S.A. w Bukownie”.

W rezultacie czego PWIK – wobec odmowy przez ZGH zawarcia ugody - wystąpiło z powództwem o zapłatę.

Po rozpoznaniu w/w spraw Sąd Okręgowy w Krakowie IX Wydział Gospodarczy:

- w sprawie o ustalenie (sygn. akt IX GC 543/13) wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2018 r. oddalił powództwo ZGH;

- w sprawie o zapłatę (sygn. akt IX GC 99/14) wyrokiem wstępnym z dnia 25 kwietnia 2018 r. uznał powództwo PWIK za uzasadnione co do zasady.

Została wniesiona przez ZGH apelacja od w/w dwóch wyroków.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w dniu 13.03.2020 r. w wyroku w sprawie z powództwa ZGH Bolesław S.A. przeciwko PWiK Sp. z o.o. o ustalenie oraz z powództwa PWiK Sp. z o.o. przeciwko ZGH Bolesław S.A. o zapłatę, sygn. akt I AGa 527/18 (sygn. akt I instancji IX GC 543/13):

- 1) oddalił apelację ZGH w sprawie o ustalenie,
- 2) oddalił apelację ZGH w sprawie o zapłatę.

W tej sytuacji:

- uprawomocniło się rozstrzygnięcie w sprawie o ustalenie;
- uprawomocnił się wyrok wstępny w sprawie o zapłatę.

W dniu 04.08.2020 r. została złożona skarga kasacyjna przez ZGH Bolesław S.A. w sprawie o sygn. akt I AGa 527/18.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 27.01.2021 r., sygn. akt III CSK 191/20 odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W dniu **22.01.2026 r.** przed Sądem Okręgowym w Krakowie została zawarta sądowa **Ugoda częściowa**, przedmiotem której był zwrot nakładów własnych netto, jakie PWIK poniosło na wykonanie **Etapu I systemu zaopatrzenia w wodę** w wysokości **5.225.704,61 zł**. Niezależnie od w/w kwoty, ZGH zobowiązało się zapłacić na rzecz PWIK odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie w/w kwoty za okres od **1 lipca 2015 r.** do dnia całkowitej zapłaty (**4 656 224,50 zł**).

Łącznie - w wykonaniu ugody częściowej - w styczniu 2026 r. ZGH zapłaciły PWiK kwotę **9 881 929,11 zł**.

PWIK do 31 stycznia 2017 r. poniósł nakłady na wybudowanie obecnie funkcjonującego systemu zaopatrzenia w wodę, który strony umownie nazywają Etapem I systemu zaopatrzenia w wodę, a na który składają się w szczególności: studnie głębinowe w Kolbarku, Cieślinie i Bydlinie, układ przesyłowy wody obejmujący magistrale wodociągowe, niezbędna dalsza infrastruktura towarzysząca, inne prace modernizacyjne (w tym kontrakt W11).

Łączny koszt wskazanego Etapu I systemu zaopatrzenia w wodę wyniósł brutto 29.817.811,18 zł. w tym podatek od towarów i usług (VAT) w wysokości 5.403.765,98 zł oraz dofinansowanie z Funduszu Spójności w kwocie 19.188.340,59 zł. Wartość netto nakładów własnych PWIK na Etap I systemu zaopatrzenia w wodę (po odjęciu w/w dofinansowania i VAT) wyniosła zatem kwotę w wysokości 5.225.704,61 zł.

Tym samym Nasza Spółka (PWIK) odzyskała cały finansowy wkład własny netto w wysokości 5.225.704,61 zł za wykonanie Etapu I systemu zaopatrzenia w wodę, co stanowi 100% roszczenia netto w tym zakresie.

Dalej sporne między Stronami i nieobjęte ugoda częściową pozostają:

- 1) Istnienie obowiązku zapłaty przez ZGH na rzecz PWIK podatku VAT, zapłaconego przez PWIK z tytułu realizacji etapu I systemu zaopatrzenia w wodę w wysokości 5.403.765,98 zł;
- 2) Istnienie obowiązku zapłaty przez ZGH na rzecz PWIK wartości nakładów na wykonanie dalszych elementów systemu zaopatrzenia w wodę nazywanych umownie II Etapem systemu zaopatrzenia w wodę.

Strony wyraźnie potwierdziły w w/w ugodzie, że przedmiotem ugody nie są roszczenia PWIK w zakresie zapłaty podatku od towarów i usług (VAT) od zrealizowanego systemu zaopatrzenia w wodę opisanego jako Etap I systemu zaopatrzenia w wodę oraz wartość dalszych nakładów na system zaopatrzenia w wodę (Etap II systemu zaopatrzenia w wodę), poniesionych lub do ewentualnego poniesienia. Strony ustaliły zatem, że w zakresie tych roszczeń dalej będą prowadzić spór w ramach trwającego procesu.

Obecnie w sprawie o zapłatę trwa postępowanie dowodowe co do dalszej części powództwa PWiK. Oczekuje się na opinię instytutu naukowego /podmiotu wyspecjalizowanego/, dopuszczoną przez Sąd na okoliczność zasadności i wysokości przyszłych, planowanych wydatków strony powodowej (PWiK) na realizację tzw. Etapu II systemu zaopatrzenia w wodę - pozostających w związku z likwidacją kopalni i koniecznością zmiany systemu zaopatrzenia w wodę dla ludności i przemysłu spoza obszaru leja depresji i wybudowania odpowiedniej infrastruktury zapewniającej transport wody do odbiorców.

Stan faktyczny na dzień 31.03.2026 r.

Opracowała: Radca prawny Małgorzata Kocjan

RADCA PRAWNY
M. Kocjan
Małgorzata Kocjan

Prezes Zarządu
Dyrektor Naczelny
mgr Tadeusz Chwał